

управління розподілом підприємства. *Культура народів Причорномор'я*. 2009. № 172. С. 22-24.

9. Левкіна Р.В. Ефективність функціонування підприємств овочівництва в умовах сталого розвитку. *Вісник ХНТУСГ: Економічні науки*. 2014. Вип. 150. С. 197-203.

10. Шубравська О.В., Корсак Л.М. Чинники та індикатори сталого розвитку агросфери. *Економіка АПК*. 2005. №12. С. 15-20.

11. Левкіна Р.В. Роль соціальної складової у стабільному розвитку аграрних підприємств. Економічний розвиток України в сучасному просторі і часі: *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 23-24 жовтня 2013 р., присвяченої видатному ученому-економісту О.Г. Ліберману*. Х.: ВД «Інжек», 2013. С. 82-85.

12. Левкіна Р.В., Котко Я.М. Соціальна орієнтація мотиваційного механізму суб'єкта аграрного бізнесу. *Вісник ХНТУСГ: Економічні науки*. Вип. 191. 2018. С. 51-59.

13. Котко Я.М. Механізм управління розвитком підприємств-виробників продукції рослинництва. *Український журнал прикладної економіки*, 2020. Т. 5. № 3. С. 387 – 394.

14. Левкіна Р.В. Формування організаційно-економічного механізму стабільного розвитку аграрних підприємств. *Технологический аудит и резервы производства. Экономические науки*, 2013. № 5/3 (13). С. 16-18.

15. Скоробогатова Н.Є. Проблеми розвитку підприємництва в реаліях української економіки. *Проблеми системного підходу в економіці*, 2017. Вип. №4 (60). С. 119 – 124.

16. Доброва Н.В. Соціальне підприємництво. *Економічні інновації*, 2015. Вип. 59. С. 112-117. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecinn_2015_59_15.

РОЛЬ ГЛОБАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ МІСТ ЮНЕСКО (GNLC), ЩО НАВЧАЮТЬСЯ, У РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Літкевич Ж. В. студентка 2-го курсу гр. ГКЗ Навчально-науковий інститут будівельної та цивільної інженерії

Радіонова Л. О. канд. філос. наук, доцент, доцент кафедри філософії і політології

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна

Глобальна мережа міст ЮНЕСКО, що навчаються, міжнародна орієнтована на політику, яка це мережа, надає натхнення, ноу-хау та передовий досвід. Міста, які вчаться на всіх етапах розвитку можуть отримати велику користь від обміну ідеями, Мережа підтримує інші міста в досягненні всіх сімнадцяти цілей у сфері сталого розвитку (ЦСР). ЮНЕСКО підтримує та покращує практику навчання протягом усього життя у містах світу, сприяючи політичному діалогу та взаємному навчанню між містами-членами; налагодження партнерських відносин; забезпечення розвитку потенціалу [1].

Місто, що навчається, сприяє навчанню протягом усього життя для всіх. Керуючись принципом інклюзивності, міста, що навчаються, просувають політику і практику, що сприяє сталому розвитку, зокрема, за допомогою програм навчання протягом усього життя, які сприяють рівності, згуртованості та миру. Зокрема, місто, що навчається, - це таке місто, яке:

- 1) ефективно мобілізує ресурси у кожному секторі для сприяння інклюзивному навчанню;
- 2) поживляє навчання в сім'ях та спільнотах;
- 3) сприяє навчанню на робочому місці;
- 4) розширює технології навчання; можливості використання сучасних технологій навчання;
- 5) підвищує якість та передовий досвід навчання;
- 6) сприяє розвитку культури навчання протягом усього життя.

Сьогодні понад половина населення світу – 3,5 мільярда людей – живе у містах. За прогнозами, до 2030 року це число збільшиться до 5 мільярдів.

Міста по всьому світу стикаються з гострими проблемами в управлінні з швидкою урбанізацією, яка серйозно позначається на забезпеченні якісної освіти для всіх. Місто, що навчається, дозволяє людям різного віку, з різних соціально-економічних і культурних верств населення, користуватися перевагами інклюзивної, справедливої, якісної освіти та можливостей навчання протягом усього життя. Щоб підтримати рівність та інклюзивність, міста які навчаються, наприклад:

- 1) заохочувати до освіти, мати можливості навчання для всіх, зокрема для вразливих груп, які формальної не здобувають освіти, дозволяючи їм грамотність та інші базові/професійні навички;

- 2) створювати коледжі для мігрантів, які дозволяють трудящим-мігрантам отримувати професійну кваліфікацію, тим самим допомагаючи їм інтегруватися у суспільство;

- 3) пропонувати онлайн-курси навчання, які дозволяють людям відвідувати безкоштовні лекції.

- 4) використовувати культурні центри, які служать майданчиками для навчання, поєднуючи цим культуру, мистецтво та навчання, та приймати проекти, що здійснюються спільно місцевими освітніми та культурними установами, як засіб надання людям доступу до святкування своєї культурної самобутності та заохочення міжкультурної толерантності;

- 5) просувати ініціативи щодо навчання між поколіннями, спонукаючи дітей та їхніх опікунів навчатися разом;

- 6) створювати пересувні бібліотеки, надаючи можливість читати всім, особливо людям з обмеженими можливостями, людям похилого віку та дітям дошкільного віку;

- 7) Створюйте «мережі громадянської участі», які спонукають громадян брати участь у процесах прийняття рішень у місті за підтримки використання соціальних мереж та сучасних технологій

- 8) забезпечувати профорієнтацію для жінок, щоб спонукати особливо їх отримання вищої кваліфікації, яка дозволить їм зайняти керівні посади;

- 9) розробити схеми, які мобілізують добровольців, спонукати навчання для мешканців, схильних до ризику ізоляції.

Як Всесвітня мережа ЮНЕСКО підтримує свої міста-учасники?

- 1) розробка інструментів та інструментів для розробки, реалізації та моніторингу стратегій учнів міст.

- 2) забезпечення розвитку потенціалу;
- 3) документування ефективних стратегій та передових практик;
- 4) налагодження партнерських відносин;
- 5) сприяння політичному діалогу та взаємному навчанню;

Глобальна мережа міст ЮНЕСКО, що навчаються, в даний час налічує 229 активних міст-членів з 55 країн. Незважаючи на те, що всі міста-учасники розробили видатні стратегії та практики навчання протягом усього життя, 10 міст, зокрема, нещодавно були відзначені за їх внесок у розвиток навчання протягом усього життя напередодні четвертої Міжнародної конференції з навчальних міст Премія ЮНЕСКО [2].

Першим би звісно ж хотілося б відзначити українське місто Мелітополь, в якому проводилася перепідготовка внутрішньо переміщених осіб, які раніше були гірничодобувною промисловістю, що підвищило інклюзивність по всьому місту;

Єгипетське місто Асуан, яке розробило стратегію, яка об'єднує різні проекти, включно програми по садівництву та водозбереженню, у школах, а також різні можливості навчання підприємництву для всіх груп суспільства;

Ібадан, Нігерія, який, доповнюючи місто, що навчається, нещодавно організував фестиваль навчання, що пропонує інтерактивні та різноманітні здійсненню свого плану заходи та семінари для різних цільових аудиторій, тим самим змінивши концепцію навчання протягом усього життя в співтоваристві;

Медельїну, Колумбія, за координацію ряду новаторських програм, включаючи програму, яка допомогла успішно реінтегрувати більше 4650 учнів, що кинули школу, працюючи з ними на індивідуальній основі

Ченду, Китай, з його інноваційною програмою, що поєднує навчання з прогулянками по місту, кожен маршрут фокусується на області, окремої предметної, такої як регіональні особливості, традиційні культури та сучасної промисловості, демонструючи розумне використання державних та недержавних ресурсів;

Грецьке місто Іракліон, яке реалізує програму «Підходить для всіх», спрямовану на зближення громадян та біженців, які проживають у місті, шляхом заохочення рівності та інтеграції за допомогою спортивних освітніх заходів, заснованих на таких предметах, як місцева культура та традиції;

Содемунгу з Республіки Корея за те, що скористався своїми численними багатопверховими квартирами та створив невеликі навчальні спільноти, які щорічно проводять 50 курсів у житлових кімнатах громадян;

Датське місто Сеннерборг, стратегія «4-17-42» включає чотири політичні зобов'язання міста (екологічні, економічні, соціальні та культурні)

Петалінг-Джая, Малайзія, за великі успіхи в покращенні доступу до громадських навчальних закладів; надаючи безкоштовні автобусні маршрути чотирма міськими маршрутами;

Мексиканське місто, яке надає своїм громадянам доступ до великої кількості безкоштовних занять, включаючи курси для дітей та навчання боротьбі з Знуцаннями.

Література:

1. Форум «Міста, що навчаються: нові можливості для розвитку громади». URL: <http://ualc.org.ua/forum-mista-shho-navchajutsja-novi-mozhливosti-dlja-rozvitku-gromadi/>

2. Глобальна мережа ЮНЕСКО міст, що навчаються. URL :

<http://invest-melitopol.gov.ua/content/globalna-merezha-yunesko-mist-shcho-navchajutsya>

ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УКРАЇНІ

Ляшук Н. Ю., студентка 3 курсу ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Нечипоренко А. В., к.е.н., доцент

Університет державної фіскальної служби України

Важливу роль у сучасних умовах відіграє планування розвитку держави та її регіонів. Чітко сформульовані та обґрунтовані завдання, пріоритети, заходи та критерії оцінки дозволять урахувати очікування зацікавлених сторін, спрямувати їхні зусилля та обмежені фінансові ресурси у визначеному напрямі, підвищити ефективність витрат при задоволенні потреб населення.

Соціально-економічний розвиток країни залежить від рівня та ефективності державного регулювання економіки, зокрема від створення належних умов для оптимального співіснування державного та приватного секторів, результативність функціонування яких є одним з індикаторів розвитку національної економіки [1].

Сучасний етап розвитку України в умовах децентралізації характеризується поступовим перенесенням значення у процесах прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку територій на регіональний та місцевий рівень. Тому основними засадами здійснення перетворень у сфері регіонального розвитку в Україні має бути врахування фінансових можливостей різних регіонів. Адже саме фінансова спроможність є підґрунтям для забезпечення більш якісного виконання органами місцевого самоврядування своїх повноважень [2].

Реалізація державної регіональної політики залежить від того, якою мірою її механізми та інструменти забезпечують ефективний регіональний розвиток. Одним з важливих інструментів розв'язання проблем соціально-економічного розвитку регіонів є програмно-цільовий підхід до планування та управління регіонів. Він уможливує реалізовувати планові засади у ринковому середовищі, забезпечує державний вплив на розвиток соціально-економічних процесів у регіоні.

У 2012 році свою роботу розпочав Державний фонд регіонального розвитку, який є важливим інструментом провадження державної політики регіонального розвитку та потужним інструментом фінансової підтримки регіонів. Так, у Державному бюджеті України на 2021 рік передбачено 4,5 млрд гривень на Державний фонд регіонального розвитку.